31981R1842

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 1842/81
(1981. gada 3. jūlijs),
ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Regulas (EEK) Nr. 1188/81 piemērošanai attiecībā uz vispārīgiem noteikumiem to kompensāciju piešķiršanai, kuras koriģē attiecībā uz labību, ko eksportē dažu alkoholisko dzērienu veidā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2727/75 par labības tirgus kopīgo organizāciju (1), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1784/81 (2), un jo īpaši tās 16. panta 6. punktu un 24. pantu,

ņemot vērā Padomes 1981. gada 28. aprīļa Regulu (EEK) Nr. 1188/81, ar ko nosaka vispārīgus noteikumus to kompensāciju piešķiršanai, kuras koriģē attiecībā uz labību, ko eksportē noteiktu alkoholisko dzērienu veidā, un kritērijus šādu kompensāciju apjoma noteikšanai, kā arī groza Regulu (EEK) Nr. 3035/80 attiecībā uz noteiktiem produktiem, kas nav iekļauti Līguma 3 II pielikumā, un jo īpaši tās 12. pantu,

tā kā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1188/81 4. panta (3). punktu kompensācijas likme ir likme, kas piemērojama dienā, kad veic labības kontroli; tā kā tādēļ vērā ņemamajai dienai jābūt dienai, kurā muitas iestādes no attiecīgās personas pieņem maksājuma deklarāciju, ar kuru šī persona nepārprotami parāda savu nodomu destilēt un eksportēt produktus, un pretendēt uz kompensāciju; tā kā šajā deklarācijā jāietver ziņas, kas vajadzīgas, lai aprēķinātu kompensācijas;

tā kā, piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1188/81 3. pantu, un jo īpaši, lai noteiktu koeficientu, jāformulē, kas ir domāts ar "kopējiem eksporta daudzumiem" un "kopējiem tirgū laistajiem daudzumiem";

tā kā, lai piemērotu šo regulu, jāzina, ka attiecīgie produkti ir izvesti no Kopienas, un dažos gadījumos jābūt zināmam arī to galamērķim; tā kā šā iemesla dēļ ir vajadzīgs izmantot eksportēšanas definīciju, kas sniegta Padomes Direktīvā 81/177/EEK (4), un pierādījumus, kuri paredzēti Komisijas 1979. gada 29. novembra Regulā (EEK) Nr. 2730/79, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (5), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 1663/81 (6);

tā kā būtu jāparedz, ka dalībvalstis Komisijai dara zināmu vajadzīgo informāciju;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Eksporta kompensāciju par labību, ko eksportē tādu alkoholisko dzērienu veidā, uz ko attiecas Regula (EEK) Nr. 1188/81, var saņemt, ja kompetentajās iestādēs ir iesniegta deklarācija, še turpmāk "maksājuma deklarācija", kur uzņēmējs apliecina nodomu destilēt labību, lai iegūtu kādu no alkoholiskajiem dzērieniem, uz ko attiecas minētā regula.

2. Maksājuma deklarācijā ietver visas ziņas, kas vajadzīgas kompensācijas noteikšanai, jo īpaši

a) labības vai iesala aprakstu saskaņā ar kompensāciju nomenklatūru;

b) produktu tīrsvaru.

2. pants

1. Labībai vai iesalam veic muitas kontroli vai administratīvo kontroli, kas minēta Regulas (EEK) Nr. 1188/81 3. panta 5. punktā, laikā no maksājuma deklarācijas pieņemšanas līdz minētos produktu destilēšanai.

2. Kompensācijas likme ir atkarīga no maksājuma deklarācijas pieņemšanas dienas.

3. pants

1. Lai noteiktu kompensāciju, izmanto rezultātus maksājuma deklarācijas pārbaudē, ko apvieno vai neapvieno ar labības vai iesala pārbaudi.

(1) OV L 281, 1.11.1975., 1. lpp.
(2) OV L 177, 1.7.1981., 1. lpp.
(3) OV L 121, 5.5.1981., 3. lpp.
(4) OV L 83, 30.3.1981., 40. lpp.
(5) OV L 317, 12.2.1979., 1. lpp.
(6) OV L 166, 24.6.1981., 9. lpp.

2. Šā panta 1. punkts neizslēdz ne iespēju attiecīgās dalībvalsts kompetentajām iestādēm veikt turpmākas pārbaudes, ne arī šādu pārbaužu sekas, kas var rasties, piemērojot spēkā esošos noteikumus.

4. pants

1. Attiecībā uz kārtību, kādā pārbauda destilācijas procesu, ieskaitot produkcijas pārbaudi, labībai vai iesalam piemēro tos pašus noteikumus, kas ir spēkā attiecībā uz ievedumpārstrādes kārtību.

2. Uz pārstrādes blakusproduktiem kontrole neattiecas, ja ir konstatēts, ka to daudzums nepārsniedz parasti iegūstamo blakusproduktu daudzumu.

3. Kompensāciju nepiešķir, ja labība vai iesals nav labas, tirdzniecībai atbilstošas kvalitātes produkti.

5. pants

1. Kompensāciju izmaksā tikai pēc tam, kad ir uzrādīta maksājuma deklarācija, kurā ietverts arī apstiprinājums par to, ka labība vai iesals ir destilēti. Šo apstiprinājumu sniedz kompetentās iestādes.

2. Kompensāciju izmaksā tā dalībvalsts, kurā pieņemta maksājuma deklarācija.

3. Kompensāciju izmaksā tikai pēc uzņēmēja rakstveida pieteikuma. Dalībvalstis var paredzēt, ka šim nolūkam izmanto īpašu veidlapu.

4. Izņemot *force majeure* gadījumus, kompensācijas piešķiršanai vajadzīgie dokumenti jāiesniedz 12 mēnešu laikā no dienas, kurā kompetentās iestādes pieņēmušas maksājuma deklarāciju, citādi tiesības uz kompensāciju tiek zaudētas.

6. pants

Piemērojot Regulas (EEK) Nr. 1188/81 3. pantu,

a) "kopējie eksporta daudzumi" nozīmē to alkoholisko dzērienu daudzumus, kas atbilst Līguma 9. panta 2. punkta noteikumiem un ko eksportē uz galamērķi, par kuru piemēro kompensāciju. Iesniedzamie pierādījumi ir pierādījumi, kas precizēti šīs regulas 12. pantā;

b) "tirgū laistie daudzumi" nozīmē to alkoholisko dzērienu daudzumus, kas atbilst Līguma 9. panta 2. punkta noteikumiem un kas no ražotnēm vai noliktavām ir galīgi nosūtīti lietošanai uzturā.

7. pants

Ja kompensācija ir atcelta saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 1188/81 5. pantu vai to piemēro atkārtoti, tad minētās regulas 3. panta 1. punktā minēto koeficientu pēc vajadzības samazina vai palielina proporcionāli attiecībai starp daudzumiem, kas iepriekšējā gadā eksportēti uz galamērķiem, attiecībā uz kuriem kompensācijas ir atceltas vai ieviestas atkārtoti, un kopējiem daudzumiem, kas eksportēti attiecīgajā gadā. Eksportētos daudzumus var noteikt, izmantojot esošos datus.

8. pants

Piemērojot šīs regulas 6. panta a) apakšpunktu, alkoholiskos dzērienus uzskata par eksportētiem tajā dienā, kad ir pabeigta izvedmuitas formalitāšu kārtošana.

Tomēr, ja eksporta pierādījums saskaņā ar 14. panta 2. punktu ir iesniegts par vēlu, lai sūtījumu varētu ieskaitīt pie eksporta sūtījumiem, kas veikti tajā pašā kalendārajā gadā, tad attiecīgo eksporta sūtījumu ieskaita pie sūtījumiem, kurus veic nākamajā kalendārajā gadā.

9. pants

Regulas (EEK) Nr. 1188/81 3. panta 1. punktā minēto koeficientu nosaka katru gadu līdz 1. augustam.

To piemēro no minētās dienas līdz nākamā gada 31. jūlijam. Koeficientu nosaka saskaņā ar informāciju, ko dalībvalstis sniedz par laikposmu no tā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim, kurš ir pirms noteikšanas gada.

10. pants

Koeficients, ko izmanto, lai aprēķinātu miežu ekvivalentu iesalam, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 1188/81 7. pantā, ir 1,33.

11. pants

1. Avansa maksājumu, ko veic laikā, kad veic labības vai iesala kontroli, un kā apjoms ir vienāds ar kompensācijas apjomu, izmaksā tad, ja iemaksāta drošības nauda tādā pašā apjomā un:

a) 5 % no summas, ja uzņēmējs apņemas destilēt labību 30 dienu laikā pēc dienas, kad pieņemta maksājuma deklarācija;

b) 15 % pārējos gadījumos.

2. Maksājamo kompensāciju nosaka, ņemot vērā veiktā avansa maksājuma lielumu, ja sniedz pierādījumu par labības vai iesala destilāciju un gadījumos, kad piemēro 1. punkta a) apakšpunktu, ja destilācija ir veikta norādītajā termiņā.

3. Drošības naudu atmaksā, ja tiek sniegti pierādījumi par to, ka attiecīgā gadījumā labība vai iesals ir destilēti pirms norādītā termiņa beigām. Pēc attiecīgās personas iesnieguma dalībvalstis drošības naudas atmaksu var veikt pa daļām proporcionāli labības vai iesala daudzumiem, par kuriem sniegti paredzētie pierādījumi par to, ka notikusi destilācija.

12. pants

1. Šās regulas 6. pantā eksporta pierādījums un, ja ir piemērojams Regulas (EEK) Nr. 1188/81 5. pants, pierādījums par importu uz ārpuskopienas valsti, attiecībā uz kuru piemēro kompensāciju, ir pierādījums, kas paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2730/79.

2. Šajā regulā "eksports" nozīmē

— eksportu, kas definēts Direktīvā 81/177/EEK, un

— tās piegādes galamērķos, uz kurām attiecas Regulas (EEK) Nr. 2730/79 5. pants.

13. pants

1. Piemērojot šo regulu, deklarācijai, ko iesniedz pēc izvedmuitas formalitāšu nokārtošanas, jāietver

a) attiecīgo alkoholisko dzērienu apraksts saskaņā ar Kopīgo muitas tarifu nomenklatūru;

b) eksportēto alkoholisko dzērienu daudzumi, kas izteikti litros tīra spirta;

c) alkoholisko dzērienu aprakstu vai citu norādi uz to sastāvu, pēc kā var noteikt izmantoto labību;

d) ražotājas dalībvalsts nosaukumu.

2. Piemērojot šā panta 1. punkta c) apakšpunktu, ja alkoholiskais dzēriens ir iegūts, sajaucot no dažādu veidu labības iegūtus alkoholiskos dzērienus, tad ir pietiekami, ja deklarācijā to norāda.

14. pants

1. Par to alkoholiskā dzēriena daudzumu, kas uzskatāms par eksportētu, 12. pantā minētie pierādījumi jāiesniedz izraudzītajām iestādēm sešu mēnešu laikā no dienas, kad pabeigta izvedmuitas formalitāšu kārtošana.

2. Ja vajadzīgos pierādījumus nav iespējams iesniegt noteiktajā termiņā, kaut arī eksportētājs ir rīkojies ar pienācīgu centību, lai tos sagādātu šādā termiņā, viņam var piešķirt termiņa pagarinājumu. Šis pagarinājums nepārsniedz sešus mēnešus.

15. pants

1. Attiecībā uz labību vai iesalu, kam valsts iestāde veic kontroli laikposmā no 1973. gada 1. augusta līdz 1981. gada 30. jūnijam, uzņēmējiem, kuri vēlas pretendēt uz kompensāciju, jāiesniedz kompetentajai iestādei pieteikums, kurā ietverta šāda informācija:

— izmantotās labības vai iesala daudzums un veids un

— diena, kurā notikusi valsts attiecīgās iestādes kontrole.

Kompetentā iestāde pēc vajadzības pārbauda šo informāciju, izmantojot visus attiecīgos dokumentus.

2. Attiecīgās dalībvalstis iespējami īsā laikā sniedz Komisijai 16. panta 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā paredzēto informāciju par 1979. gadu.

3. Attiecīgās dalībvalstis līdz 1981. gada 16. jūlijam sniedz Komisijai 16. panta 2. punkta a), b), c) un d) apakšpunktā paredzēto informāciju par 1972., 1973., 1974., 1975., 1976., 1977. un 1978. gadu.

4. Attiecīgās dalībvalstis līdz 1981. gada 16. oktobrim paziņo Komisijai par alkoholisko dzērienu uzkrājumiem 1972., 1973., 1974., 1975., 1976., 1977., 1978. un 1979. gada 31. decembrī un par šajos gados saražotajiem daudzumiem.

16. pants

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai kompetento iestāžu nosaukumus un adreses.

2. Dalībvalstis ik gadu līdz 16. jūlijam sniedz Komisijai šādu informāciju:

a) saskaņā ar Kopīgo muitas tarifu klasifikāciju grupētus tās labības un iesala daudzumus, kas atbilst Līguma 9. panta 2. punkta noteikumiem un kam veic kontroli laikposmā no iepriekšējā gada 1. janvāra līdz 31. decembrim;

b) saskaņā ar Kopīgo muitas tarifu klasifikāciju grupētus labības un iesala daudzumus, uz ko minētajā laikposmā ir attiekusies ievedumpārstrādes kārtība;

c) saskaņā ar 17. pantā paredzētajām kategorijām un grupētus alkoholisko dzērienu daudzumus, uz ko attiecas Regulas (EEK) Nr. 1188/81 2. pants, ietverot gan minētajā laikposmā eksportētos, gan tirgū laistos daudzumus;

d) saskaņā ar 17. pantā paredzētajām kategorijām grupētus alkoholisko dzērienu daudzumus, kas minētajā laikposmā ražoti saskaņā ar ievedumpārstrādes kārtību un eksportēti uz trešajām valstīm;

e) alkoholisko dzērienu daudzumus, kas iepriekšējā gada 31. decembrī bijuši krājumos, un daudzumus, kas saražoti minētajā laikposmā.

3. Dalībvalstis līdz 16. oktobrim, 16. janvārim un 16. aprīlim sniedz Komisijai a), b), c) un d) apakšpunktā uzskaitīto informāciju arī par katru kalendāro ceturksni, ja šāda informācija ir pieejama.

17. pants

Piemērojot šīs regulas 16. pantu,

a) "graudu viskijs" nozīmē viskiju, kas ražots no 15 % miežu un 85 % kukurūzas;

b) "iesala viskijs" nozīmē viskiju, kas ražots vienīgi no miežiem vai iesala;

c) procentuālos daudzumus dažādajiem labības veidiem, ko izmanto 13. panta 2. punktā minēto alkoholisko dzērienu ražošanā, nosaka, pamatojoties uz to dažādo labību kopējiem daudzumiem, ko izmanto Regulas (EEK) Nr. 1188/81 2. pantā minēto alkoholisko dzērienu ražošanā.

18. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulu piemēro no 1981. gada 1. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1981. gada 3. jūlijā

Komisijas vārdā —

priekšsēdētājs

Gaston THORN